

กิตติกรรมประกาศ

หน้านี้เป็นหน้าแรกที่ผมคิดจะเขียนตั้งแต่ก่อนทำวิทยานิพนธ์ แต่เป็นหน้าสุดท้ายที่ได้ลงมือทำแบบจริงจังจนผมลืมไปแล้วว่าผมจะเขียนอะไรบ้าง. . . ผมชอบ Forrest Gump ครบถึงแม้จะเป็นเพียงภาพยนตร์ แต่ทุกครั้งที่ผมดู ผมมักจินตนาการเปรียบเทียบตัวเองเป็น Forrest ซึ่งเรามีบางอย่างที่คล้ายกัน ผมคิดว่าความคล้ายกันนั้นคือการทำอะไรบางอย่างโดยไม่ต้องมีเหตุผล ใช้แค่ความรู้สึกเท่านั้น ผมจึงตอบทุกคนที่ถามว่า “มาเรียนสตรีศึกษาทำไม เรียนแล้วจะเอาไปทำอะไร แล้วเรียนตั้งนานทำไมไม่จบซะที” ว่าเรียนเพราะอยากเรียน อยากรู้ รู้เพื่อสนองความต้องการของตนเอง ซึ่งมูลค่าที่เสียไปนั้นเทียบไม่ได้กับคุณค่าของสิ่งที่ผมได้รับ 5 ปีกับการเปลี่ยนหัวข้อ 3 ครั้งโดยมีเหตุผลเพียงแค่มิตอบสนองอารมณ์ความอยากรู้ คงเป็นข้อสรุปที่ทุกคนได้ยินจากปากของผม ก็รู้สึกแปลกเหมือนกันที่ศึกษาเรื่องผู้ชายในโลกที่กำหนดไว้ให้ผู้หญิง แทนที่จะศึกษาเรื่องผู้หญิงในโลกที่มองว่าอยู่ได้อ่านาผู้ชายแบบที่คนอื่นเลือก

ผมขอกราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.นิยม รัฐอมฤต อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ท่านได้ให้คำชี้แนะตลอดเวลาตั้งแต่หัวข้อวิทยานิพนธ์ยังเป็นเพียงแค่การพูดคุยขอคำปรึกษาจนสำเร็จเป็นรูปเล่ม กราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์ ดร.ทัศนีย์ ลักขณาภิชนัชช ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่ช่วยให้ข้อคิดตลอดจนวิธีการที่ผมขาดไป กราบขอบพระคุณ รองศาสตราจารย์พงษ์กฤษณ์ มงคลสินธุ์ ที่ท่านช่วยอ่านงานอย่างละเอียดและพบข้อผิดพลาดให้ผมนำไปปรับแก้ไขและช่วยเติมเต็มให้งานของผมมีความชัดเจนเพิ่มมากขึ้น กราบขอบพระคุณ รองผู้อำนวยการสำนักกิจการสตรีและสถาบันครอบครัว อาจารย์สุจิตต์ ไตรพิทักษ์ ที่ได้ให้ข้อคิดมุมมองในการปรับแก้ไขในการนำไปใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อไป ขอกราบของพระคุณครูอาจารย์ทุกท่านตั้งแต่ผมเริ่มอ่านออกเขียนได้จนมีวันนี้ ผมยังคงระลึกถึงพระคุณเสมอ

กราบขอบพระคุณ อาจารย์คณินิจ ไชยลังการณ์ หัวหน้าหอผู้ป่วยจิตเวชเด็ก โรงพยาบาลมหาราชนครเชียงใหม่ คุณน้ำผู้ใจดีสำหรับเอกสารข้อมูลต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ยิ่งและการติดต่อประสานงาน คณะครูเด็กพิเศษโรงเรียนบ้านริมใต้ อ.แมริม จ.เชียงใหม่ ในการประสานงาน กราบขอบพระคุณคุณพ่อทั้ง 6 ท่าน ที่สละเวลาและข้อมูลในการสัมภาษณ์ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างสูงและทำให้ผมมีโอกาสสัมผัสโลกอีกใบที่ผมไม่เคยเข้าใจความรู้สึกและหน้าที่อันยิ่งใหญ่ของความเป็นพ่อทั้ง 6 ท่านนี้

ขอขอบพระคุณ พี่ต๋อย พี่หมวย และเจ้าหน้าที่ทุกท่านที่คอยช่วยเหลืออำนวยความสะดวกในการเรียน การทำวิทยานิพนธ์ด้วยดีเสมอมา ขอบพระคุณพี่ ๆ เพื่อน ๆ ชาวสตรีศึกษารุ่น 2 ทุกคน สำหรับประสบการณ์ทั้งในเรื่องการเรียน มิตรภาพหลังเลิกเรียนและความช่วยเหลือเป็น

ห้วงเป็นใยเสมอมานั่นเป็นการเปิดมุมมองให้ผมเข้าใจโลกของผู้หญิงมากขึ้น ขอขอบคุณพี่น้องผองเพื่อน Hist. C.M.U. ที่คอยถามไถ่อยู่ตลอดเวลา ขอขอบคุณเพื่อนที่ไม่ได้กล่าวถึงสำหรับมิตรภาพที่ดี

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณ ม่อน สำหรับความรักและห้วงใยเสมอมานั่นเป็นสิ่งอื่นใดที่ทำให้ผมมีทุกวันนี้ได้อย่างมั่นคง ผมขอกราบขอบพระคุณ คุณพ่อที่สอนให้ผมรู้และเข้าใจ ทำให้เห็นถึงบทบาทหน้าที่ของพ่อมาโดยตลอดจนบางครั้งผมอดคิดไม่ได้ว่าถ้าผมมีลูก ผมจะทำได้ดีแบบที่พ่อทำให้ผมหรือเปล่า? คุณแม่ ผู้หญิงที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของผมที่ช่วยเหลือทุกอย่างแม้ในบางเรื่องที่ผมคิดว่าแม่ทำไม่ได้ แต่แม่กลับทำได้เสมอ พี่นุ้ยพี่สาวที่แสนดีที่เอาใจใส่น้องเสมอมานั่น ปากายที่คอยให้กำลังใจอยู่ตลอด ญาติ ๆ ทุกคนที่คอยถามไถ่และให้กำลังใจ ขอขอบพระคุณสำหรับการเสียสละเวลา โอกาสและทุนทรัพย์ที่ควรจะเป็นของพวกเขาท่านมาให้แก่ผม ทำให้ผมรู้และเข้าใจความหมายที่ลึกซึ้งของคำว่า “ครอบครัว”

วัฒนดนัย ธนัญชัย

มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

พฤษภาคม 2552